

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΤΟΣ Κ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1900

ΑΡΙΘ. 43

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- † 'Ο Γρεβενῶν ΔΩΡΟΘΕΟΣ (πρόεδρος)
† 'Ο Μέγας Πρωτοδύκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† 'Ο 'Αρχιεπ. τῆς 'Ι. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ (ταμίας)
† 'Ο Μέγας 'Αρχιδιάκονος ΔΑΥΡΕΝΤΙΟΣ
ΧΡ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (γραμματεὺς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ . . . 25
ἑξαμηνιαία τὰ ἡμίση
'Η Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1 'Ιανουαρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Πεντηκονταετηρὶς πρωτο-
πρεσβυτέρου Ἰωάννου Λεοντίου Γλάνισερ — Ἐκθεσίς τῆς Π.
Κ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβληθεῖσα τῇ Α. Θ. Πα-
ναγιότητι καὶ παραπεμφθεῖσα εἰς τὰ Δύο Διοικητικὰ Σώματα
πρὸς μελέτην καὶ ἔγκρισιν — 'Ο Ἅγιος μεγαλομάρτυς Χρι-
στοφόρος — Κοινοποιήσεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Συνεδρία δύο Σωμάτων. — Σήμερον συνεκροτή-
θη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος
κοινῇ τῶν δύο Σωμάτων συνεδρία, καθ' ἣν καὶ αὖθις
ἐγένετο συζήτησις καὶ σκέψις περὶ τῶν ἐκκρημῶν
ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

— Ἐκλογή μητροπολίτου Καστορίας. — Τῆς ἐπαρ-
χίας Καστορίας χρευσάσης πρό τινας ἔνεκα τῆς
προαγωγῆς τοῦ μητροπολίτου αὐτῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν
Σάμου, ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ τακτικῇ αὐ-
τῆς συνεδρίᾳ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐσκέφατο
περὶ πληρώσεως. Προταθέντων τοίνυν ὑποψηφίων τῶν
θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Χαριουπόλεως Γερμανοῦ,
Καλλιουπόλεως Ἰερωνύμου καὶ Ἀρδαμερίου Σωφρο-
νίου καὶ ψήφων κανονικῶν γενομένων ἐν τῷ παν-
σέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ, ἐξελέγη μητροπολίτης Κα-
στορίας ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Χαριουπόλεως
Γερμανός, τέως ἀρχιερατικὸς προϊστάμενος Σταυρο-
δρομίου.

— Ἐκλογή μητροπολίτου Ἐλασσῶνος. — Ἐν τῇ
αὐτῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ σκέψις ἐγένετο ὡσαύτως
περὶ τῆς πληρώσεως καὶ τῆς πρό τινας χρευσάσης
ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος ἔνεκα τῆς μεταθέσεως τοῦ μη-
τροπολίτου αὐτῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Στρωμνίτης.

Ὅθεν προταθέντων συνοποψηφίων τῶν θεοφιλεστάτων
ἐπισκόπων Λεύκης Πολυκάρπου, Μοσχονησιῶν Νεο-
φύτου καὶ Παμφίλου Μελισσηνοῦ καὶ ψήφων κανονι-
κῶν γενομένων ἐν τῷ ναῷ, ἐξελέγη μητροπολίτης
Ἐλασσῶνος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Λεύκης Πο-
λύκαρπος.

Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πανιερωτάτους μητροπο-
λίτας, Καστορίας καὶ Ἐλασσῶνος, παρυστάνας ἐ-
νώπιον τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν συ-
νεδρίαν τῆς παρελθούσης Τρίτης, ἐγένετο τὸ εἰθιμέ-
νον Μήνυμα καὶ εἶτα ἐτελέσθη ὑπ' αὐτῶν ἐν τῷ
ναῷ ἡ νενομισμένη τελετὴ τῆς εὐχαριστίας.

— Ἡ Α. Θ. Π. ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ. — Ἡ Α.
Θ. Παναγιότης ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἀρχοντος Καποῦ-κε-
χαγιᾶ Ἀντωνίου Οἰκιάδου μεταβάς τῇ παρελθούσῃ
Τρίτῃ εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν συνδιελέξατο ἐφ' ἱκα-
νὸν μετὰ τῆς Α. Ὑ. τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύ-
νης καὶ τῶν Ὁρησκευμάτων Ἀπτουρραχμάν πασᾶ
περὶ τῶν ὑφισταμένων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

— Ἐπισκέψεις. — Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἐπε-
σκέφατο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ ἐρίτιμος ὁμογε-
νὴς τραπεζίτης Παῦλος Στεφάνοβιτς Σκυλίτσας.

— Μητροπολίτης Σάμου καὶ Λιτίσης. — Χθὲς ἀ-
φίκετο εἰς βασιλεῦσαν ὁ νέος μητροπολίτης Σάμου
Ἀθανάσιος καταλύσας παρὰ τῇ Α. Σ. τῷ ἀγίῳ Ἀ-
δριανουπόλεως Κυρίλλῳ, οὗ τυγχάνει πνευματικὸν
ἀνάστημα. Σήμερον δὲ ἡ Α. Σ. ὁ ἐκ τῶν νέων συνο-
δικῶν μητροπολίτης Λιτίσης Νικηφόρος προῦπαν-
τηθεὶς ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Δευτερεύοντος
Παρθενίου. Ἀμφότεροι οἱ ἱεράρχαι ἐπεσκέψαντο τὴν
Α. Θ. Παναγιότητα.

Ἡ Α. Σ. ὁ ἅγιος Λιτίσης φιλοξενηθήσεται ἐν
τοῖς Πατριαρχείοις μέχρι τῆς εὐρέσεως καταλλήλου
οἰκήματος.

— *Ἐπέτειος ὁνόματος.* — Χθές ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου ἤγον τὴν ἐπέτειον αὐτῶν ὀνομαστικὴν ἑορτὴν οἱ ἐκ τῶν συνχδέλφων ἀξιότιμοι Δ. Βέλλης, διευθυντῆς τοῦ «Ταχυδρόμου» καὶ τοῦ ἀγγλογαλλικοῦ «Ἀνατολικοῦ Μηνύτορος», καὶ Δ. Νικολαΐδης, διευθυντῆς τῆς «Κωνσταντινουπόλεως», οἱς ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τῷ μὲν πρώτῳ διὰ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου Χρυσοστόμου, τῷ δὲ δευτέρῳ, διαμένοντι ἐν Ἀντιγόνῃ, τηλεγραφικῶς· οἱ κκ. Δ. Εὐθυδούλης καὶ Δ. Εὐελπίδης ἱατροί, Δ. Κωνσταντινίδης, οἱς αἱ πατριαρχικαὶ συγχαρητήριοι προσρήσεις διεβιβάσθησαν διὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιαικόνου Λαυρεντίου· ὁ κ. Δ. Ξυθόπουλος, Α'. Γραμματεὺς τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ὃν ἡ Α. Θ. Π. εὐηρεστήθη ἵνα ἐπισκεφθῇ αὐτοπροσώπως καὶ ὁ κ. Δ. Τσολακίδης, ᾧ τινι αἱ πατριαρχικαὶ προσρήσεις διεβιβάσθησαν διὰ τοῦ Τριτεύοντος Βενιαμίν.

Ὡσαύτως ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς καὶ τῷ ἑορτάζοντι ἐγκρίτῳ ὁμογενεῖ Δ. Εὐγενίδῃ, διατρέβοντι ἐν Νεοχωρίῳ τοῦ Βοσπόρου.

— *Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως.* — Ὁ πνεύματος μνητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως Πανάρετος ὑπέβαλε τῇ Ἐκκλησίᾳ τηλεγραφικῶς τὰς εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ, ἐξαίτησάμενος ἅμα ὅπως ἐπιτραπῇ αὐτῷ ἵνα ἀπὸ Στρωμνίτης μεταβῇ κατ' εὐθείαν εἰς τὴν νέαν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐπετράπη αὐτῷ.

— *Ἀρχιερατικὸς προϋστάμενος Σταυροδρομίου.* — Τῆς θέσεως τοῦ ἀρχιερατικοῦ προϋσταμένου τῆς ἐνορίας Σταυροδρομίου κενωθείσης ἕνεκα τῆς προσφάτου προαγωγῆς τοῦ τέως προϋσταμένου αὐτῆς εἰς τὴν μητροπολὶν Καστορίας, ἡ Α. Θ. Παναγιότης τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ διώρισε τοιοῦτον τὴν Α. Π. τὸν μητροπολίτην πρῶτον Μεσημβρίας Γεννάδιον, ὅστις καὶ ἀνέλαβεν ἤδη τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

— *Πατήγυρις ραοῦ.* — Τοῦ ἱεροῦ νχοῦ τῆς ἐνορίας Ξυλοπόρτης πανηγυρίζοντος χθές ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, ἡ Α. Θ. Παναγιότης εὐμενῶς ἀποδεχόμενη παράκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐχοροστάτησεν ἐν αὐτῷ ἐν μέσῳ πολυπληθεστάτου εὐσεβοῦς ἐκκλησιασματος κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

— *Ἀφιέρις.* — Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἐπανάκαμψεν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ Καπουκεχαγιάς τῶν ἡμετέρων Πατριαρχείων ἐνδοξότατος ἄρχων Ἀντώνιος Οἰκιάδης ἐφέντης, ἔνθα, ὡς ἐγράψαμεν, εἶχε μεταβῇ ὡς κομιστῆς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Βεραιτίου τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Φωτίου.

— *Υπόθεσις ἀρχιμανδρίτου Δελιάνη.* — Κατὰ τὴν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος συνεδρίαν τῶν δύο Διοικητικῶν Σωμάτων ληφθείσης ὑπ' ὄψιν τῆς σχετικῆς

ἐκθέσεως τῆς συστάσεως εἰδικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν κατὰ τοῦ ἀρχιμ. Δελιάνη διατυπωθεισῶν κατηγοριῶν, ἐγένοντο ἀποδεκτὰ τὰ πυρίσματα αὐτῆς, συμφώνως τοῖς ὁποῖοις ἀπελύθη μὲν προσωρινῶς τῆς θέσεως αὐτοῦ ὡς ἐπόπτου τῶν Σχολῶν ὁ εἰρημένος ἀρχιμανδρίτης, παρεπέμφθη δὲ ἡ περὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐνέργεια εἰς τὴν ἱερὰν Σύνονον πρὸς ὀριστικὴν ἀπόφασιν.

— *Ἀγιοταφικὸν Μετόχιον.* — Παναγυρίζοντος τῇ παρελθούτῃ Δευτέρᾳ, μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου Ἀποστόλου τοῦ Ἀδελφοθέου, πρώτου ἱερέως τῶν Ἱεροσολύμων, τοῦ πατριαρχικοῦ ἱεροσολυμητικοῦ θρόνου, τὸ ἐνταῦθα Μετόχιον τοῦ Παναγίου Τάφου μετὰ πολλῆς ἐκκλησιαστικῆς μεγαλοπρεπείας ἐώρτασε τὴν ἑορτήν. Τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ἐν τῷ ἐν αὐτῷ ναῷ ὁ ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Νεαπόλεως Ἀρσένιος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ Μετοχίου. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἅγιος Νεαπόλεως ἐδέξατο τὰς συγχαρητήριους ἐπισκέψεις τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου Χρυσοστόμου ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π., πολλῶν ἁγίων συνοδικῶν καὶ ἄλλων ἐγκρίτων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν φίλων.

— *Ἐγγραφή ἐκλεξιμῶν εἰς ἀρχιερατείας.* — Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐνεγράφησαν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν εἰς ἀρχιερατείας ἐκλεξιμῶν προτάται μὲν τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Βερροίας Κωνσταντίου ὁ πνεύματος ἀρχιμανδρίτης Αἰμιλιανὸς Δάγγουλας, προϋστάμενος τῆς ἐν Γαλατῇ Ἐκκλησίας τῆς Παναγίας Καφκατιανῆς, τοῦ δὲ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Μηθύμνης Στεφάνου ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. Θεοδώρητος Βασιματζίδης, προϋστάμενος τῆς ἐν Γαλατῇ Ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Νικολάου ἀμφοτέρω οἱ ἐγγραφέντες τυγχάνουσιν ἐκ τῶν κρατίστων ἀποφοίτων τῆς ἐν χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς.

— *Μνημόσυρον Σάμου καὶ Ρόδου.* — Ἡ ἐπὶ τῶν ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν τελεῖ τῇ μεθαύριον Κυριακῇ μνημόσυνον ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν αἰοδιμῶν ἀρχιερέων Σάμου Γαβριὴλ καὶ Ρόδου Ἱεροθέου. Τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν θέλουσιν ἐπιτελέσει οἱ σεβασμιώτατοι μητροπολίται Ἀμασειᾶς Ἀνθιμὸς, Βερροίας Κωνσταντῖος καὶ Σηλυβρίας Διονύσιος.

— *Περιουσία πρῶν Μογλενῶν.* — Ἀποφάσει συνοδικῇ διωρίσθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης Τρίτης ἔξρχος πρὸς παραλαβὴν τῆς περιουσίας τοῦ αἰοδιμοῦ μητροπολίτου πρῶν Μογλενῶν Ἀβερκίου ὁ ἐκ τῶν ἀνωτέρων πατριαρχικῶν ὑπαλλήλων Ν. Νικολαΐδης.

— *Πατριαρχικαὶ προσρήσεις.* — Ἡ Α. Θ. Π. διεβίβασε τὰς προσρήσεις αὐτοῦ σήμερον τῇ μὲν Α. Μ. τῷ

Πατριάρχῃ τῶν Ἀρμενοκαθολικῶν Ἑρμινουεσιάν διὰ τοῦ Μ. Πρωτοσυγγέλλου ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ἀπονομῇ αὐτῷ τοῦ παρχήμου Ὁσμανιέ, τῇ δὲ Α. Ε. τῷ Βασιλάκῃ Σχρακιώτῃ βέβη ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν διὰ τοῦ Δευτερεύοντος Παρθενίου.

— Ἐπαρχία Στρωμνίτης. — Ἡ ἁγιοτίμος Δημογεροντία Στρωμνίτης τηλεγραφικῶς ὑπέβλε τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ νέου μητροπολίτου τῆς ἐπαρχίας.

ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΓΙΑΝΙΣΕΦ

Προεξαρχούσης τῆς Πνευματικῆς Ἀκαδημίας τῆς Πετρουπόλεως, πανηγυρικῶς ἐωρτάσθη τῇ 9ῃ τοῦ λήγοντος ἐν Πετρουπόλει, Μόσχᾳ καὶ Ὑάλτᾳ ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ κοινωνικῆς δράσεως τοῦ αἰδέσθ. πρωτοπρεσβυτέρου καὶ πνευματικοῦ τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας Ἰ. Γιάνισεφ, οὗ τὸ ὄνομα εὐφήμως καὶ παρ' ἡμῶν ὑπάρχει γνωστὸν ὡς ἐγκρίτου συγχρόνου ὀρθοδόξου θεολόγου. Ἡ δράσις ἰδίᾳ αὐτοῦ ἐν ταῖς σχέσεσι τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας πρὸς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ παλαιοκαθολικοὺς προσεπόρισεν αὐτῷ ἐπαξίαν τιμὴν, ἥτις θὰ μὲν αὐτῷ ἄφθιτος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν σχέσεων τούτων. Ἀφ' ὅτου ἤρξαντο συγκαλούμενα τὰ παλαιοκαθολικὰ συνέδρια, ὁ πατὴρ Ἰωάννης Γιάνισεφ ἀποτελεῖ ἤδη ἐπὶ ὀλόκληρον τέταρτον αἰῶνος ἀπαραίτητον ἐν αὐτοῖς μέλος ἀντιπροσωπεύον τὴν Ῥωσικὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν ὀρθόδοξον Ῥωσικὴν θεολογικὴν ἐπιστήμην. Μετ' ἀνυποκρίτου συμπαθείας παρακολουθῶν τὴν κίνησιν τοῦ παλαιοκαθολικισμοῦ, ὁ πρωτοπρεσβύτερος Γιάνισεφ εἶνε μετὰ τοῦ ζήλωτος στρατηγοῦ Α. Κυρέεφ ὁ ἰσχυρότατος παράγων τῆς διατηρήσεως τῆς πρὸς τοὺς παλαιοκαθολικοὺς συμπαθείας ἐν Ῥωσίᾳ κατὰ τῶν διαφόρων ἀντιδράσεων τῶν ὑπεράγαν αὐστηρῶν. Καὶ ἡ συμπάθεια αὕτη δὲν εἶνε οὔτε ὑπερβολικὴ, οὔτε ἄλογος, διότι πράγματι ἐν τῷ ἐπισκοπισθέντι ὀρίζοντι τῆς χριστιανικῆς δύσεως ὁ παλαιοκαθολικισμὸς ἀποτελεῖ τὸ μόνον φωτεινὸν σημεῖον, πρὸς ὃ μετ' ἐλπίδων δύναται νὰ ἀτενίσῃ τις. «Εἶνε δυνατόν, ἀνεφώνησε μεθ' ἱερᾶς συγκινήσεως ὁ πατὴρ Ἰ. Γιάνισεφ ἐν τῷ ἐν Βιέννῃ διεθνεί παλαιοκαθολικῷ συνεδρίῳ, εἶνε δυνατόν

τις καὶ ὡς ἄνθρωπος ἔτι ἀπλῶς νὰ μὲν ἀπαθῇ, ὅταν σαφῶς βλέπῃ ὅτι φανερόν ψεῦδος (τὸ ἀναμάρτητον τοῦ πάπα) παρίσταται εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον ὡς ἀλήθεια ἀποκεκαλυμμένη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀλήθεια, τῆς ὁποίας ἡ μὴ ἀναγνώρισις συνεπάγεται διὰ τὸν ἄνθρωπον κατάραν καὶ κατάκρισιν εἰς αἰωνίαν κόλασιν; Δὲν εἶνε αἶσχος διὰ τὴν παλαιάν, τὴν πεπολιτισμένην δύσιν, διὰ τὴν δύσιν τὴν καθολικὴν, ὅτι κατὰ τὸ 1870 ἐν τῷ προσώπῳ τῶν μᾶλλον ἐγκρίτων καὶ μεμορφωμένων ἱεραρχῶν αὐτῆς κατ' ἀρχὰς μὲν ἐφάνη πως ὅτι κινεῖται πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ταχέως ὅμως μετὰ ταῦτα καὶ ἐπαισχύντως ἐκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ παρεδέξατο ὅ,τι αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἱεράρχαι ἐκήρυττον εἰς ἐπὶ κόρον πάντων ὡς ψεῦδος; Εἶνε δυνατόν κατόπιν πάντων τούτων νὰ μὴ συμπαθῇ τις ἐξ ὅλης καρδίας πρὸς τοὺς χριστιανοὺς ἐκείνους, τοὺς ἄνδρας τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τιμῆς, οὓς προέδωκαν μὲν οἱ ἱεράρχαι, ἀλλ' οἵτινες μετ' αὐταπαρνησίας ἐξανέστησαν ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ»;

Ὁ πρωτοπρεσβύτερος Ἰ. Γιάνισεφ τυγχάνει ἐπίσης γνωστὸς καὶ ὡς συγγραφεὺς διαφόρων πραγματειῶν ἐκ τοῦ κλάδου τῆς ἠθικῆς θεολογίας, ἣν ὁμολογεῖται ὅτι πρῶτος ἐν Ῥωσίᾳ ἀνέγαγεν εἰς περιωπὴν ἀληθοῦς ἐπιστήμης, διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν δὲ ἀξίαν τῶν συγγραφῶν αὐτοῦ ἐτιμήθη πρό τινος ὑπὸ τῆς Πνευματικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Καζάν διὰ τοῦ τίτλου διδάκτορος τῆς θεολογίας.

ΕΚΘΕΣΙΣ

τῆς Π. Κ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβληθεῖσα τῇ Α. Θ. Π. καὶ παραπεμφθεῖσα εἰς τὰ Δύο Διοικητικὰ Σώματα πρὸς μελέτην καὶ ἔγκρισιν.

Σεπτῇ ἐπινεύσει τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος συνεκάλεσεν ἡ Π. Κ. Ἐκπ. Ἐπιτροπὴ περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος σχολικοῦ ἔτους τοὺς μᾶλλον δοκίμους ἐκ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τὰς ἀρχιεπισκοπῆς Κων)πόλεως καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν λογίων αὐτῆς ὁμογενῶν, οἵτινες ἀπετέλεσαν τὸ ἐπικληθὲν Ἐκπαιδευτικὸν Συνέδριον, ἀριθμοῦν ἐν συνόλῳ μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς πεντήκοντα πέντε πρόσωπα, καὶ ὧν ἡ ἀποστολὴ ἐσκόπει τὴν ἀνταλλαγὴν σκέψεων περὶ ἐξευρέσεως καταλλήλων μέσων

πρὸς λυσιτελεστέραν λειτουργίαν καὶ ἐπίδοσιν ἐπὶ τὰ κρείττω τῶν καθ' ἡμᾶς σχολῶν. Προέβη δὲ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ διάβημα τοῦτο ἐκ καθήκοντος, βασιζομένη πρὸς τοῦτο ἐπὶ τοῦ οἰκείου ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς διαγορεύοντος ὡς ἑξῆς: «Συγκαλοῦσα αὕτη ὁσάκις κρίνῃ ἀναγκαῖον καὶ ἄλλους ἐπὶ παιδείᾳ καὶ πείρᾳ διακρινομένους συσκέπτεται μετ' αὐτῶν περὶ δοκιμωτέρας καὶ ἐνιαίας μεθόδου τῆς διδασκαλίας καὶ περὶ παντὸς ἀφορῶντος εἰς τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν τῶν σχολῶν προαγωγὴν». Τὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ εἰρηνένου συνεδρίου, ἃς ἐν δέκα μακραῖς συνεδρίασις, μετὰ προηγουμένην ἐκάστοτε ἐμβριθῆ συζήτησιν, διετύπωσε τοῦτο, μετὰ ταῦτα καὶ κατ' ἰδίαν ἐν ὁρισμέναις συνεδρίασις αὐτῆς ἐμελέτησε καὶ ἐξήτασεν ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἃς μὲν ἀπεδέξατο ὡς ἔχουσιν, ἃς δὲ ἐτροποποίησεν ἡ καὶ οὐσιωδῶς μετέβαλεν ἐν τῷ συμφέροντι πάντοτε τῶν σχολῶν, ἐξενεγκοῦσα ἐπ' αὐτῶν τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἀπόφασιν.

Βάσις τῆς ἀπὸ κοινοῦ ταύτης συνεργασίας ἐχρησίμευσαν τὰ ἐν ἰσχύϊ ἀναλυτικὰ προγράμματα τῶν δημοτικῶν καὶ ἀστικῶν σχολῶν, ἐφ' ὧν ἔδει μετὰ ἐπισταμένην καὶ ἀκριβῆ μελέτην νὰ ἐπενεχθῶσιν αἱ δέουσαι τροποποιήσεις, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, κατὰ τὸ ἐνόν, πρὸς ταῖς παιδευτικαῖς ἀνάγκαις, καὶ τῶν βιωτικῶν συνθηκῶν τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας.

α') Ἐν τῇ μελέτῃ τῶν προγραμμάτων ἐσκέφθη κατὰ πρῶτον τὸ συνέδριον περὶ τῶν ἐφαρμοζόντων αὐτὰ διδασκάλων, ἐξήνεγκε δὲ τὴν γνώμην ὅτι ἀνάγκη ἵνα πρὸς πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ τῶν προγραμμάτων καταρτισθῶσιν οἱ ἐφαρμοζόντες αὐτὰ διδάσκαλοι ἀποχρώντως διὰ τῆς προσκλήσεως εἰδικῶν πρὸς τοῦτο γνώσεων καὶ παιδαγωγικῆς μορφώσεως. Παρατηρηθέντος δ' ὅτι ἡ παροχὴ τῶν ἀπαιτουμένων τούτων γνώσεων μετὰ τῆς δεούσης ἀσκήσεως πρὸς καταρτισμὸν τῶν διδασκάλων ἐλλείπει ἀπὸ τοῦ προγράμματος ἱκανῶν σχολῶν, αἵτινες μάλιστα ἀπολαύουσι τοῦ προνομίου τῆς ἀπολύσεως διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν, διευτυπώθη πρότασις ὅπως ὑποχρεωθῶσιν ἅπασαι αἱ σχολαὶ αὐταὶ νὰ εἰσαγάγῃσιν εἰς τὰ προγράμματα αὐτῶν παιδαγωγικὰ καὶ ἰδία διδακτικὴν κατὰ θεωρίαν καὶ πρᾶξιν διδασκομένην, πρὸς τούτοις δὲ καὶ τεχνικὰ καὶ φυσικὰ μαθήματα μετ' ἀσκήσεων, καὶ μόνον εἰς τοὺς οὕτω κατηρτισμένους ἀποφοί-

τους χορηγῶνται διδασκαλικά πτυχία, εἰς δὲ τοὺς ἄλλους ἀπλᾶ ἀπολυτήρια. Ἐπὶ τούτοις ἐξεφράσθη εὐχὴ παρὰ τοῦ συνεδρίου ἵνα καὶ ἐν τῇ Μεγ. τοῦ Γένους Σχολῇ προστεθῇ τμημα παιδαγωγικόν, ἅτε δὴ τῶν πλείστων ἐκ τῶν διδασκάλων τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἀποφοιτῶντων ἐκ τῆς σχολῆς ταύτης. Συνεπεῖα δὲ τῆς ἐλλείψεως ταύτης τῶν ὡς ἄνω εἴρηται σχολῶν καὶ πολλοὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ διδασκάλων ἀπεδείχθησαν ὑπολειπόμενοι τῶν εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν ἀπαιτουμένων διδασκαλικῶν προσόντων. ἵνα δὲ καταρτισθῶσιν οὗτοι παιδαγωγικώτερον, ἀνάγκη πρὸς τοῦτο νὰ διδαχθῶσι παρ' εἰδικῶν παιδαγωγῶν ἐξ ὁμογενῶν τὴν διδακτικὴν θεωρητικῶς δι' ὑποδειγματικῶν διδασκαλιῶν κατὰ τὸν χρόνον τῶν διακοπῶν, παρεκλήθη δὲ ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπὴ ἵνα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ συναγάγῃ τοὺς διδασκάλους ὅπου ἂν αὕτη ἐγκρίνῃ. Ἀλλ' ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν ἄρξῃται βελτιούμενον τὸ διδασκαλικὸν σῶμα, ἐθεωρήθη ἀπαραίτητον πρὸς τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὑποδειχθέντων πρὸς τοῦτο μέσων νὰ προμηθευθῇ ἕκαστος τῶν διδασκάλων καὶ μελετήσῃ τὰ κατάλληλα ἐν τῇ γλώσσῃ ἡμῶν δημοσιευμένα παιδαγωγικὰ συγγράμματα. Τοῦ λόγου δὲ ὄντος περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν διδασκάλων, ἐκρίθη ὡς λίαν συμβάλλουσα ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ καὶ ἡ σύστασις παιδευτικοῦ συλλόγου συνερχομένου ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐκάστοτε προέδρου τῆς Π. Κ. Ε. ἐπιτροπῆς καὶ συσχεπτομένου περὶ τῶν βελτιώσεων καὶ προαγωγῆς τοῦ διδασκαλικοῦ σώματος.

Ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπὴ μελετήσασα τὰς ἀνωτέρω προτάσεις τοῦ συνεδρίου περὶ τῶν διδασκάλων ἐν γένει τῶν τε ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τῶν μελλόντων ὡς καὶ περὶ τοῦ παιδευτικοῦ συλλόγου παρεδέξατο ταύτας ὡς ἀναγκαίας καὶ ἀπαραιτήτους πρὸς βελτίωσιν τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκπαίδευσως. Καὶ τὴν μὲν ὑποχρέωσιν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν παιδαγωγικῶν μαθημάτων εἰς τὴν Μ. τοῦ Γ. Σχολήν, ὡς ἀποφασισθέντος ἄλλοτε τοῦ ζητήματος τούτου ἐν τῇ ἐπιτροπῇ κατὰ τὴν ἐπιψήφιον τοῦ σχετικοῦ ἁρθρου τοῦ κανονισμοῦ τῶν σχολῶν περὶ πτυχιούχων διευθυντῶν, ὑποβάλλει νῦν ὡς ὑπόμνησιν ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίσασα μάλιστα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, καθ' ἣν ἐποχὴν προήδρευεν αὐτῆς ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης τοὺς οἰακας τότε τῆς τῶν Ἐφεσίων Ἐκκλησίας θεοκλή-

τως διέπουσα· δῆλον δὲ ποιεῖται πρὸς τούτοις ὅτι ἐπέστη ὁ εὐθετος καιρὸς πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν ἀπὸ τοῦδε τῆς ληφθείσης ταύτης ἀποφάσεως καὶ ἐξαιτεῖται τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων πρὸς ἄμεσον καὶ πλήρη ἐφαρμογὴν τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις γυμνασίοις ἀμφοτέρων τῶν φύλων τῆς τε Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κλίματος τοῦ Οἴκου-μενικοῦ Θρόνου, ἅτινα ἀπολύουσιν ἐξ ἐπαγγέλματος διδασκάλους. Τὰς περαιτέρω δὲ λεπτομερείας περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἐν ἐνέργειᾳ διδασκάλων ὡς καὶ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ καταλλήλου τρόπου πρὸς τελεσφόρησιν τοῦ μέτρου τούτου, ἀνέθετο ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς τὸν παιδευτικὸν σύλλογον, ἅτε ἐκτὸς αὐτοῦ οὐδὲν ἕτερον μέσον εὐροῦσα μᾶλλον συντελεστικὸν εἰς ἀνωδυνωτέραν ἐπιτυχίαν τῆς προταθείσης ταύτης γνώμης τοῦ Συνεδρίου περὶ καταρτισμοῦ τῶν διδασκάλων ὡς καὶ προληπτικώτερον τῶν δυσχεριῶν, αἵτινες ἐν τῇ συζητήσει ὑπὸ τινων μελῶν τοῦ Συνεδρίου ὑπεβλήθησαν, περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Πρὸς τοῖς ἀνωτέρω κρίνει καλὸν ἡ Ἐπιτροπὴ, ἵνα ὁ ἐν λόγῳ σύλλογος ποσὸν τι ἐκ τῶν χρημάτων αὐτοῦ, ἅτινα θὰ προέρχωνται ἐκ συνδρομῶν τῶν μελῶν καὶ ἄλλων συνεισφορῶν, διαθέσῃ ὑπὲρ σχηματισμοῦ καὶ βιβλιοθήκης πρὸς χρῆσιν τῶν διδασκάλων τῶν ἐλλειψέως ἐχόντων ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν. Περὶ τοῦ παιδευτικοῦ τούτου συλλόγου ἐπιφυλάσσεται ἡ Ἐπιτροπὴ ἵνα προσεχῶς ὑποβάλῃ ἰδίαν ἐκθεσιν ἐπισυνάπτουσα καὶ τὸν ἐκπονηθησόμενον κανονισμὸν τοῦ σωματείου τούτου, ὅστις ἀνετέθη εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ μελῶν τῆς Π. Κ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀφ' ἧς καὶ θὰ ἐξαρτᾶται ὁ εἰρημένος παιδευτικὸς σύλλογος.

β') Μόνον οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος διδάσκαλοι καὶ δεόντως κατηρτισμένοι δικαιοῦνται ν' ἀναλαμβάνωσι μαθήματα διοριζόμενοι ἐν ταῖς σχολαῖς, πρέπει δὲ ν' ἀποκλείωνται οἱ μὴ τοιοῦτοι, οἱ ἐξ ἀνάγκης καὶ πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν καιρῶν ἐπιζητοῦντες διδασκαλικὰς θέσεις καὶ παραβλάπτοντες οὕτω καιρίως τὰ συμφέροντα τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος διδασκάλων. Ἀλλ' ὅπως οὗτοι ἀπερισπάστως καὶ μετὰ τῆς δεούσης φιλοτιμίας καὶ φιλοπονίας ἐπιδίδονται εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν, ἀπαραίτητος καθίσταται ἡ ἐξασφάλις προηγουμένως τῆς ἀξιοπρεποῦς συντηρήσεως τῶν εἰρημένων διδασκάλων, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ἐπάγγελμα

αὐτῶν, καὶ περὶ τοῦ ζητήματος δὲ τούτου ὡς καὶ περὶ τῆς τύχης τῶν γηραιῶν καὶ ἀπομάχων διδασκάλων τῶν εἰς ἀνικανότητα περισταμένων ἐποιήσατο μνεῖαν τὸ Συνέδριον ἐν ταῖς ζητήσεσιν αὐτοῦ.

Τὴν περὶ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος διδασκάλων γνώμην τοῦ Συνεδρίου ἀπὸ ἱκανοῦ ἤδη χρόνου πραγματοποιεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν ἰσχύϊ γενικοῦ κανονισμοῦ τῶν Σχολῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κων)πόλεως, καθ' ὃν ἐγκρίνει τὸν διορισμὸν ὡς διδασκάλων τῶν κεκτημένων πρὸς τοῦτο τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα. Καὶ περὶ βελτιώσεως δὲ τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῶν διδασκάλων οὐκ ὀλίγον ἐμερίμνησεν αὕτη, καταρτίσασα δι' ἀποφάσεως αὐτῆς πρὸς ἐνὸς περιόπου ἔτους ἴδιον μισθολόγιον τῶν διδασκάλων ἐπὶ μᾶλλον ἀνταποκρινόμενον πρὸς τε τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν ἀξιοπρεπὴ αὐτῶν συντήρησιν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ μετὰ τὴν νέαν ταύτην αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων τὸ συνέδριον, ὅπερ ἔλαβεν ἀρμοδίως γνῶσιν αὐτῆς, ὡς θεωρουμένη καὶ αὐθις ἀνεπαρκῆς, ἐπνέχθησαν συνεπεῖα τούτου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς αἱ ἐξῆς τελευταῖαι τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ μισθολογίου τῶν διδασκάλων, ἥτοι ὁ μηνιαίος μισθὸς τῶν διευθυντῶν τῶν δημοτικῶν σχολῶν τῶν ἀρρένων τῶν ἄλλοτε λεγομένων Ἀστικῶν Σχολῶν, ὠρίσθη κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἀπὸ 7—10 λιβρῶν, τῶν δὲ διδασκάλων τῶν τεσσάρων ἀνωτέρων τάξεων τῶν Σχολῶν τούτων εἰς 6 λίρας, μετὰ τῆς νῦν προστεθείσης ὀγδόης τάξεως ἐν τοῖς ἀρρεναγωγείοις. Ὁ μηνιαίος μισθὸς τῶν διευθυντῶν τῶν τεσσάρων κατωτέρων τάξεων τῶν εἰρημένων σχολῶν, ἥτοι τῶν τετρατάκτων λεγομένων δημοτικῶν, ὠρίσθη κατ' ἐλάχιστον ὅρον εἰς 5 λίρας, τῶν δὲ διδασκάλων τῶν τάξεων τούτων εἰς 4. Ὁ μισθὸς τῶν διευθυντριῶν τῶν Παρθεναγωγείων ὠρίσθη εἰς 6 λίρας κατὰ μῆνα καὶ τῶν διδασκαλισσῶν τῶν τριῶν ἀνωτέρων τάξεων εἰς 5, τῶν δὲ διευθυντριῶν τῶν τεσσάρων κατωτέρων τάξεων εἰς 4, καὶ τῶν διδασκαλισσῶν τῶν τάξεων τούτων εἰς 3 λίρας ὕποβάλλει δὲ καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν εὐχὴν τοῦ συνεδρίου ὅπως ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπὲρ τῶν ἀπομάχων διδασκάλων, φρονεῖ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι οὐ μικρὸν θὰ συντελέσῃ καὶ ὁ παιδευτικὸς σύλλογος, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

γ') Ἐκτὸς τῶν διδασκάλων ἐφείλκυσαν τὴν προσοχὴν τοῦ συνεδρίου καὶ τὰ παρ' ἡμῶν διδα-

κτικά βιβλία, ὧν οὐκ εὐάριθμα ἐθεωρήθησαν ἀκαταλλήλως καὶ ὅλως ἀμεθόδως συντεταγμένα. Ἵνα τὰ προγράμματα παραγάγῃ τοὺς ἐπιδιωκόμενους εὐκταίους καρπούς, πρέπει κατὰ τὴν γνώμην τοῦ συνεδρίου νὰ καταβληθῇ ἡ δέουσα φροντίς περὶ τῶν διδακτικῶν ἐν γένει βιβλίων καὶ ἰδίᾳ τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει ὀρισμένου ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν σχολῶν, καθοριζομένων ἐν αὐτῷ πρότερον τῶν ἀπὸ βιβλίου διδαχθισομένων μαθημάτων καὶ μὴ τοιούτων, προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς συγγραφῆς τῶν κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦτο διδακτικῶν ἐν γένει βιβλίων, ὀριζομένης λεπτομερῶς τῆς ὕλης καὶ τοῦ ὅγκου τοῦ βιβλίου, Ἐγκρινομένων τοῦντεῦθεν τῶν βιβλίων ὑπὸ τε μεθοδικῆν καὶ παιδαγωγικὴν ἐποψὴν διὰ τοῦ διαγωνισμοῦ, ὅστις προκηρυχθήσεται ἐν καιρῷ καὶ διὰ καταλλήλων δημοσιεύσεων, ἵνα μετάσχῳσιν αὐτοῦ καὶ οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις βουλόμενοι, ἐλπίζεται κατὰ τὴν διατυπωθεῖσαν γνώμην ἡ περιστολὴ τῆς πληθώρας καὶ ἀπεριορίστου ἐλευθερίας τῶν ἀκαταλλήλων σχεδὸν καὶ καθ' ὕλην καὶ κατ' εἶδος διδακτικῶν βιβλίων, ἐκλείψει δ' οὕτω καὶ ἡ ἐμμέσως διενεργουμένη πίεσις τις παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν βιβλίων τούτων, ἐξ οὗ ἐπὶ γὰρ καὶ ἡ καθ' ἐκάστην κατακραυγὴ τῶν γονέων τῶν μηθητῶν, ὑφισταμένων ἱκανὰς δαπάνας διὰ τὴν συχνὴν μεταλλαγὴν καὶ ἐπιβολὴν τῶν ἐν λόγῳ βιβλίων. Ὁ διαγωνισμὸς εὐρέθη κατ' ἀρχὴν ἀπαραίτητος ὑπὸ τοῦ συνεδρίου, διότι πρὸς τοῖς ἀνωτέρω συντελεῖ οὗτος καὶ πρὸς βελτίωσιν τῶν διδασκάλων πραγματικῶς, ἐπιβάλλουσι δὲ αὐτὸν καὶ ψυχολογικοὶ λόγοι.

[ἀκολουθεῖ].

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ ΧΡΥΣΤΟΦΟΡΟΣ.

Βιογράφοι τινὲς ἔγραψαν, καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ ζωγράφοι ἐζωγράφησαν τὸν κατὰ τὴν Θ'. μὴνὸς Μαΐου ἐορταζόμενον ἅγιον Μεγαλομάρτυρα Χριστοφόρον ἔχοντα πρόσωπον κυνός.

Νικόδημος ὁ ἀγιορείτης, ἵνα τοὺς ἄλλους παραλίπω, λέγει ἐν τῷ Συναξαριστῇ αὐτοῦ ὅτι «ἦτο μὲν κυνοπρόσωπος καταγόμενος ἀπὸ τὴν χώραν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες τρώγουσι τοὺς ἀνθρώπους» ἀλλ' ἐν τῇ ὑποσημειώσκει ὅτι «ἦτον ἄσχημος καὶ ἄμορφος εἰς τὸ πρόσωπον».

Καὶ ὁμοῦς εὐδὴλον γίνεται ὅτι ἡ πλάνη αὕτη προῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τοῦ ἁγίου, ὃς ἐκαλεῖτο «Κυνὸς κεφαλαί» (α) καὶ οὐχὶ ὅτι εἶχε πρόσωπον κυνός, διότι ἄλλως ἦτον ὡραιότατος τὴν ὄψιν, ὡς μανθάνομεν ἐκ τοῦ ἀνεκδότου μαρτυρίου ὃπερ ἔγραψεν ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Πέτρος Ἰταλίας χώρας Δάφνης τῆς Συρίας (β) καὶ τὸ ὅποσον σώζεται ἐν χειρογράφῳ τῆς Λαυριωτικῆς Βιβλιοθήκης. Δημοσιεύων διὰ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» περικοπὰς τινὰς ἐκ τοῦ μαρτυρίου τούτου, πρὸς τελείαν κατάπαυσιν τῆς εἰρημένης πλάνης, καὶ πρὸς κώλυσιν τῆς ἀνατυπώσεως αὐτῆς, προστίθεται ὅτι ἐν ταῖς τοιχογραφίαις τῶν ἱερῶν Ναῶν ΙΑ. ΙΒ. αἰῶνος ὁ ἅγιος ζωγραφίζεται εὐπρόσωπος.

Τεῦχος Μ. Λαύρας.

Ἀριθ. Θέσις. Δ. Αἰῶνος ΙΓ. Σελ. 103 β.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Χριστοφόρου, συγγραφέν παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Πέτρου Ἰταλίας χώρας Δάφνης τῆς Συρίας.

Δεκίου τὴν αὐτοκράτορα Ρωμαίων παρανόμως διέποντος ἀρχὴν, τοῦ τετάρτου ἔτους τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, σφοδρὸς κατὰ τῶν εὐσεβούντων ἀνερριπίζετο πόλεμος, καὶ τυραννὶς ἐκράτει κατὰ χριστιανῶν, καὶ ἡ ἀσέβεια ἐπαρρητιάζετο· ἡ δὲ εὐσέβεια ἐδιώκετο, τῶν βασιλικῶν προσταγμάτων τοὺς κατὰ τόπον ἄρχοντας ἐρεθίζοντων, τὸ τῶν χριστιανῶν γένος ἅπαν ἐξολοθρεῦσαι.

Τότε τοίνυν συνέβη τὸν μακάριον Χριστοφόρον τηνικαῦτα καλούμενον Ρέπρεδον, συλληφθέντα παρὰ τινος τῶν στρατιωτῶν ἐν πολέμῳ ὡς αἰχμάλωτον παρὰ τοῦ κεκρατηκότος κατέχεσθαι. Ὡρμητο δὲ οὗτος πατρίδος καὶ χώρας ἧς τὸ ἐπώνυμον «κυνὸς κεφαλαί» ἔνθα καὶ τοῖς φρουράρχαις συλληφθεὶς, προσέφερον αὐτὸν τῷ βασιλεῖ Δεκίῳ, καὶ δι' εὐτολμίαν καὶ ἐμπειρίαν τῶν κατὰ μάχην, τῷ τῶν λεγομένων μαρμαριτῶν ἐντάττεται καταλόγῳ, πρωταγωνιστὴν τῆς ἄλλης φάλαγγος τεταγμένος. Βλέπων οὖν ὁ μακάριος τὸν ἐπικείμενον κατὰ χριστιανὸν διωγμὸν, ἔπασχε τὴν ψυχὴν ὡς εἰκός, καὶ δι' ὧν ἐκεῖνοι ἡνόμεον, ἴδιον ἐκεῖνος ὑπελάμβανε

(α) Δύο ὑψηλοὶ λόφοι πλησίον τῆς πόλεως Σκοτούσης ἐν Θεσσαλίᾳ, νῦν Δῆμος Σκοτούσης ὑπαγόμενος εἰς τὸν νομὸν Λαρίσης, καὶ ἀποτελούμενος ἐξ 22 χωρίων, οὗ πρωτεύουσα τὸ Δερηκλῆ κ. λ. π.

(β) οὐδὲν περὶ τοῦ βίου τούτου οἶδα.

κίνδυνον. Ὅθεν καὶ διελέγχειν τοὺς ἀδικοῦντας ἠθούλετο μέν, οὐ δεδύνητο δέ· ἡ γὰρ συναναστραφεῖσα τούτῳ τῶν τεκόντων διάλεκτος διεκώλυεν αὐτοῦ τὸ πρόθυμον τῆς ψυχῆς, ἀμαθὴς γὰρ ἦν ἐξ ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας φωνῆς· ἀλλ' ὁ εἰρηκὼς Θεὸς . . . . . δωρεῖται αὐτῷ τὸ ποθούμενον διὰ θαύματος . . . . .

Ἀνὴρ δέ τις πρὸς τὸν βασιλέα τάχος ἀπελθὼν διαβάλλει τὸν ἅγιον καὶ φησί· πάντων πειθομένων τοῖς σοῖς προστάγμασι, καὶ τὸ προσήκον σέβας ἀπονεμόντων αὐτοῖς, εὐρέθη τις ἀνὴρ, τὸ μὲν εἶδος λαμπρός, τοὺς ὀφθαλμοὺς κατάπληκτος, τὴν τε ἡλικίαν εὐμεγέθης, καὶ τὸ κάλλος ὡς εἰπεῖν ἔχων ἅπαν ἀμήχανον· οὗτος ἐνυβρίζει μὲν εἰς τοὺς Θεοὺς, καταφρονεῖ δὲ καὶ κράτους βασιλικοῦ. Ὑπερζέσας οὖν πρὸς ταῦτα ὁ Βασιλεὺς τῷ θυμῷ, ἀφῆκε τινὰς τῶν στρατιωτῶν ὥστε συλλαβόντας αὐτὸν ἀγαγεῖν . . . . . οἱ δὲ κατὰ ζήτησιν αὐτοῦ πυκθανόμενοι, γυνή τις διερμηνεύει τὸν τόπον ἔνθα ὁ ἅγιος ἐκαθέζετο· οἱ καὶ κατάφοβοι ὄντες καὶ περιδεεῖς τῷ περιδοήτῳ τοῦ ἀνδρός, τὸ μὲν πρῶτον, διασκοπεῖν ἐπειρῶντο τὰ κατ' αὐτὸν ἐξ ἀποκρύφου τῶν παρακειμένων χωρίου τινός. Ἐπεὶ δὲ ἄοπλόν τε αὐτὸν εἶδον καὶ ἀνέτοιμον ὡς πρὸς ἄμυναν θαρρεῖν ἀλλήλοις παρεκελεύοντο, καὶ μηδαμῶς ὑφωρᾶσθαι κίνδυνον. Οὕτω τοίνυν τὸ δέος ἀπέριψαν, καὶ παρέστησαν ἐγκελευόμενοι ἀναστάντι αὐτῷ σὺν αὐτοῖς ὡς τὸν Βασιλέα πορεύεσθαι . . . . .

Καθ' ὁδὸν κατηχηθέντες, καὶ κοινωσάμενος αὐτοῖς ὁ ἅγιος τὴν ἀπὸ πολλοῦ κρυπτομένην ἐν αὐτῷ ἐπιθυμίαν, καὶ εὐρὼν ταύτην καὶ ἐν αὐτοῖς, παραυτίκα παραγίνεται πρὸς τινὰ ἐπίσκοπον Βαβυλᾶν καλούμενον, καὶ παρ' αὐτοῦ τὸ ἅγιον ἀμφοτέρω λαμβάνουσι βάπτισμα, ἐν ᾧ καὶ τὴν κλῆσιν ἀμείψας ὁ ἅγιος Χριστοφόρος μετονομάζεται, ἄνωθεν αὐτῷ φωνῆς προσειπούσης τὴν κλῆσιν, ἐπιποθῶν ὥσπερ ὁ Παῦλος καὶ αὐτὸς τὸ τοῦ Χριστοῦ γνωρίζεσθαι βαστάζειν ὄνομα. (γ) . . . . . Ἐπεὶ δὲ παρέστη τῷ βασιλεῖ δεδεμένος ἀλύσειν, οἶκτος ἔλαβε καὶ θαῦμα τὸ πλῆθος ἅπαν, καὶ αὐτὸν τὸν αὐτοκράτορα. Ὡκτειρον μὲν γὰρ αὐτὸν διὰ τὰ δεσμά, ἐθαύμαζον δὲ διὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν τοῦ μεγέθους πρὸς πάντα ἀναλόγως ἔχουσαν σύνθεσιν . . . . . εἰ δέ μοι πεισθεὶς θύσης τοῖς Θεοῖς τῆς σῆς ὠραιότητος μετὰ μελὸς οὐκ ὀφθήσῃ ποτέ . . . . . Ἀχθεὶς δ' εἰς μαρτύριον καὶ τὴν κεφαλὴν

ἀποτμηθεὶς, ἐννάτην τότε τοῦ μηνὸς Μαΐου ἄγοντος, ἡμέρᾳ τετάρτῃ, ἀνὴρ τις εὐλαβής, ἐπισκοπικῶ διαπρέπων ἀξιώματι, Πέτρος αὐτῷ ὄνομα, ὃς γειτονῶν ἦν παραγενόμενος, λεληθότως ἐπελθὼν χρυσίῳ τὸ ὄντως ὑπέρτιμον ἐξωνήσατο· τὸ χαριτωθὲν ἐκεῖνο σῶμα, ὃ καὶ περιττεῖλας τιμίως, καὶ κιθωτίῳ ἐνθέμενος πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν Ἰταλίαν διεκόμευσεν. Ἐπεὶ δὲ ὁ παραρρέων ταύτῃ ποταμός, χειμῶνος ὥρᾳ, ἡ καὶ ὁμβρῶν ἄλλως φορᾷ, τὰς ἐκ τῶν ὑπερκειμένων λόφων συρροῖας ἀπολαμβάνων, καθέτερον μέρος ὑπερχεόμενος συνεχεῖς ἐποίητο τὰς ἐπικλύσεις, καὶ ἀπροσδόκητον ἐπῆγε τὸ κακὸν τῇ τε πόλει καὶ πᾶσι τοῖς γειτνιαζούσι· ἐπέλιπε δὲ οὐδὲν ὅσα εἰς ἀνθρωπίνην ἐπίνοιάν τε καὶ δύναμιν, καὶ τὴν τῶν ἀγρῶν ἀντισχεῖν πλημμύραν ἐδόκει ἀμήχανον· Ἐννοια Θεόθεν εἰσέει, τὸν ἐπίσκοπον πρὸς τῇ τοῦ ὕδατος ἐκβολῇ τὴν σορὸν κατατεθῆναι τοῦ μάρτυρος. Ἐπίστευε γὰρ ἐνεργεῖν τὸν Θεὸν ἐν ἐκείνῳ καὶ δύνασθαι, ἃ τῇ βροτείᾳ φύτει ἐστὶν ἀδύνατα· ὁ δὲ καὶ παρὰ τῇ ὄχθῃ μικρὸν τινὰ οἶκον εὐκτήριον ἀνεγείρας, ἐν τούτῳ τὴν λαμπροτάτην σορὸν κατατίθεται· ὥστε καὶ τῇ τοῦ ἁγίου εἰς αὐτὸν ἐπιφανείᾳ, συνεγράψατο τὴν ἑαυτοῦ μαρτυρίαν.

Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ πρὶν τοῦ μαρτυρίου εὐχὴ καὶ εὐχαριστία τοῦ μάρτυρος.

Ὡ δὲ Κύριε· τίνα σοι χάριν ἀξίως τῆς καλῆς ταύτης καὶ ποθεινῆς ἀνθομολογήσομαι κλήσεως· ποῖον αἰψόγον στόμα ἐξαρκέσει πρὸς αἶνον τῆς δυναστείας σου· τί σοῦ ἀνταμειψόμεθα οἱ ἐπίδееῖς καὶ ἄποροι τῷ εὐπόρῳ καὶ φιλοδώρῳ· τὸ σαθρὸν τῆς ἐμῆς ἐπτέρωσας φύσεως· τὸ σκαιὸν ἐν ἐμοὶ τῆς πλάνης ἀπήλλαξας· τὸ στρεβλὸν τοῦ τυράννου κατήσχυνας· τὸ σφοδρὸν τῶν βασάνων ἐκούριτας· τὸ σαθρὸν τῶν εἰδώλων συνέθραυσας· τὸ πολὺ τῆς ἰσχύος σου καὶ τοῖς ἄλλοις ἐγνώρισας μιμητὴν με γενέσθαι σῶν παθῶν κατηξίωσας· λείπεται δέ μοι καὶ ταύταις παρατγεῖν ταῖς αἰτήσεσι, τούτοις δὲ τοῖς περιλειφθεῖσι τῇ πόλει πιστοῖς ἀμνηστεῖαν δοθῆναι ὧν ἐν γνώσει διὰ φόβον τῶν ἀσεβῶν, καὶ ἀγνοίᾳ διὰ φθόνον τοῦ πειρασμοῦ εἰς σὲ τὸν ἀγαθὸν ἐπλημμέλησαν· χάρισται αὐτοῖς συμφερόντως τὰ αἰτήματα· τὴν γρεῖαν αὐτῶν παραμύθισαι· καὶ στήσον τὸν ἐγερθέντα σάλον κατὰ τῶν δούλων σου· κατάσπασον ὄφρυν τυραννικὴν ἐπαιρομένην κατὰ τοῦ κλήρου σου, θραῦσον Δεκίου θράσος ἀνίσχυρον· δὸς ἄνεσιν ἐπηρεαζομένοις καὶ δεδιωγμένοις ἀναφυγὴν· κατερραγμένοις ἀνόρθωσιν· πεπλανημένοις ἐπιστροφὴν· πάρεσχε δὲ καὶ τοῖς τὴν μνήμην τῆς ἐμῆς τελοῦσιν ἀλλήσεως, γῆς εὐφορίαν· σπερμάτων ἀφθο-

(γ) οἱ δὲ ζωγράφοι ζωγραφίζουσιν αὐτὸν φέροντα ἐπ' ὤμου τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

νίαν, καρπῶν εὐθυνίαν· ρυόμενος αὐτοῖς ἀπὸ θυμοῦ χαλάζης· ἐμπλησθὼν αὐτῶν τὰ ταμεῖα παντὸς ἀγαθοῦ, μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτοῖς ὁ θυμὸς σου, μήτε ἀκαρπία γεννήματος, μήτε ἀφορία τῆς ἀμπέλου· ἀλλ' εἰ καὶ ποτε ἡδικοῦντο, ἐμοῦ ὀνυμασθέντος, τῶν λειψάνων μου εἰς πρεσβεῖαν κινούντων, φύλαξον τοὺς τόπους αὐτῶν, ἀτράλιστα αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, νόσων αὐτοῦς καὶ παντοίων παθῶν ἀπάλλαξον· ταῦτα ἡΰξατο· καὶ φωνῆς αὐτῷ ἐνεγχείσης ἄνωθεν, ἤκουσεν. Ἰδού σοι πέρας χρηστὸν Χριστοφόρε λήφεται τὰ αἰτήματα· καὶ ἡ χάρις ἡδὴ σοι κεχάριται τῶν ἰάσεων· τὸ λοιπὸν ἀνέρχου πρὸς ἡμᾶς, τῶν ἡγωνισμένων τὰ ἐπαθλα κομιζόμενος.

ἈΛΕΞ. Ε. ΛΑΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἐκδοαὶς ἡμερολογίου

«Ὁ Φάρος τῆς Ἀνατολῆς». Τοιοῦτον φέρει τίτλον ἔργον, ὅπερ ὑπὸ τὰ πιστήρια νῦν διατελοῦν πρόκειται νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχὸς ἔτους 1901. Πόνημα ἀποτελοῦν ἀληθῆ κυβέλην παντοίων πρακτικῶν καὶ ἀνυσίμων γνώσεων καὶ πληροφοριῶν, ἀπορρεουσῶν ἐκ τοῦ καθ' ἡμᾶς κοινωνικοῦ ὁργανισμοῦ, ἔργον ὡς ἀληθὲς ἐν κατόπτρῳ ἀπεικονίζον τὸν καθ' ἡμᾶς εἰρὸν τοῦ κοινωνικοῦ, ἐμπορικοῦ, παιδευτικοῦ κλ. βίου, προτιθέμενον νὰ ἀποβῇ ἐγκυκλοπαιδικὸν πρᾶγματι ἡμερολόγιον, ἀπαραίτητον παντὶ ἐφόδιον, αἰρόμενον ὑπερβῇ τῆς χθαμαλῆς ὁδοῦ, ἣν μέχρι τοῦδε ἐβάδιζαν τὰ παρ' ἡμῖν ἡμερολόγια, ἔργον τοιοῦτον πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ μετ' οὐ πολὺ τῇ ἀξιεπαίνῳ πρωτοβουλίᾳ τοῦ φιλοπόνου νέου κ. Ι. Γ. Σακελλαρίδου καὶ Σας. Ρίπτων τις ἀπλοῦν ὄμμα ἐπὶ τοῦ ἀναλελυμένου προγράμματος ἐφ' οὗ γενήσεται ἡ ἐκδοσις τοῦ «Φάρου τῆς Ἀνατολῆς» χαίρει ἀληθῶς καθορῶν ὅτι τέλος ἤρξατο καὶ παρ' ἡμῖν νὰ διαχαράσσονται ὁδοὶ ἐν ἔργοις τιμῶσαι καὶ τοὺς ἐργάτας καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν ἐπὶ ἐλλείψει πρωτοτυπίας καὶ ἰδιοβουλίας ἐλεγχόμενῃ φιλολογικῇ ἡμῶν κίνησιν. Οἱ τῆς ἐκδόσεως τοιοῦτου ἡμερολογίου ἐπιλαθόμενοι ἀξιωθήσονται, πεπείσμεθα καὶ τῆς ὕλικῆς καὶ τῆς ἰθικῆς προστασίας τοῦ καθ' ἡμᾶς δημοσίου, ὅπερ ἐν τῷ ἀγγελλομένῳ ἔργῳ θέλει εὖρη προσφυῶς συνδεσθαι τὸ τερπνὸν καὶ ὠφέλιμον, τὸ χρήσιμον καὶ τὸ πρακτικόν.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμφηφεῖ, Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμ. Πρωτκλ. 3017 καὶ ἡμερομηνίαν 25 Μαΐου 1900 περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Σταματίας Γ. Κυριαζίδου, θυγατρὸς Χρήστου Μητσοπούλου, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων τῶς ὑφιστάμενον γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Γεωργίου Κυριαζίδου,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἄλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος» δημοσιεῦσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως,

Παρέχει τῷ ἐναγομένῳ τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνδίκων μέσων ὀριζομένης προθεσμίας, ἥτοι τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων ὡς ἄνω δημοσιεύσεως τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως διὰ τὴν ἀνακοπὴν καὶ ἐτέρων ἐξήκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἐπὶ ἐφέσει, καὶ

Ἐπιτίθῃσιν αὐτῷ, ὡς ὑπαιτίῳ τῆς διαζεύξεως, τὰ δικαστικά ἐξόδα καὶ τέλη τῆς τε παρούσης ἀποφάσεως, τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων καὶ τῶν διαζευκτηρίων ἐγγράφων, συμποσούμενα μὲν εἰς γρόσια ἑξακόσια πεσσαράκοντα καὶ τέσσαρα (ἀριθμ. 644), προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 7 Αὐγούστου 1900.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Κορυτῶδης ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

3

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος Ἀνθίμος Π. Ὁρφανίδης.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμφηφεῖ, Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 3908 καὶ ἡμερομηνίαν 10 Ἰουλίου 1900 περὶ διαζυγίου ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Ἀναστασίας Γ. Φλωρίδου, θυγατρὸς Μιχαὴλ Γουροπούλου ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Γεωργίου Στεφάνου Φλωρίδου,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἄλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου», δημοσιεῦσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Παρέχει τῷ ἐναγομένῳ τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνδίκων κατὰ τῆς ἐρήμην αὐτοῦ ἐκδομένης ἀποφάσεως μέσων ὀριζομένης προθεσμίας, ἥτοι τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἄνω εἰρημένων φύλλων δημοσιεύσεως τοῦ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως ταύτης διὰ τὴν ἀνακοπὴν, καὶ ἐτέρων ἐξήκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἐπὶ ἐφέσει, καὶ

Ἐπιτίθῃσιν αὐτῷ ὡς ὑπαιτίῳ τῆς διαζεύξεως τὰ δικαστικά ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων, καὶ τῶν διαζευκτηρίων ἐγγράφων, συμποσούμενα μὲν εἰς γρόσια ἑξακόσια πεντήκοντα καὶ τέσσαρα (ἀριθμ. 654) προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1900.

Ὁ Πρόεδρος

2

† Ὁ Κορυτῶδης ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος Ἀνθίμος Π. Ὁρφανίδης.

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ім. І. І. Мечникова

1948

НБ ОНУ

878886

07/04/23

П. № 726280